

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fie-care d'oué septemani cu adausulu Foişioerei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditura foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate câtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 61.

ANULU XXV.

Sibiu 416 Augustu 1877.

Pentru celelalte pârti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a., Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.
Inseratele se platescu pentru antai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Influinti'a resbelului.

Diurnalistic'a este in cea mai mare parte preocupata de resbelu. In lips'a de sciri dela teatrulu resbelului, o multime de conjecturi se emitu, despre constelatiuni noué, despre dimensiuni noué ce are sa ia resbelulu si alte de felulu acest'a. In domeniulu resbelului este trasa chiaru si intalnirea imperatiilor Austro-Ungariei si Germaniei.

Constelatiunea cea mai noua, despre care se scrie multu, este de unu datu mai vechiu, si face pretensiune a fi noua numai prin aceea, ca fainele resbelului pâna aci, ca alianti'a celorlu trei imperati nu mai esista facu locu credintiei, ca alianti'a e astadi mai tare câ ori cându alta data.

In legatura cu restituierea aliantiei celorlu trei imperati in integritatea ei de mai nainte afla unu credientu puternicu eventualitatea, ca Serbi'a inca va intrâ in actiune, indata ce va fi pregatita de ajunsu si ca acesteia i va urmâ si Greci'a.

Mai nainte dicea press'a unguresca ca intrarea Romaniei si Serbiei in actiune aru miscâ pe Austro-Ungari'a din passivitatea ei si aru ocupâ celu putienu Serbi'a cu trupele sele. Astadi diurnalele inspirate de oficiulu de esterne din Vien'a spunu pe fatia, ca Austro-Ungari'a nici la casulu cându Serbi'a aru participâ la resbelu nu va parasî neutralitatea sea de pâna acum.

Tienut'a acest'a a Austro-Ungariei a frapatu mai alesu in afara si intre alte „*Journal des Debats*“, cu ore-care mirare, sustiene ca „alianti'a celorlu trei imperati“ este o fapta si ca cele trei cabinete suntu de acord in ceea ce privesce pe Turci'a, aiba resbelulu ori-ce resultat. Acordulu s'a statoritu, dice fôii'a francesa, inca la intalnirea dela Reichstadt si declararea resbelului a pusu numai sigilulu spre a-lu confirmâ definitivu. Cu aceea ocaziune Austro-Ungariei i s'a asigurat Bosni'a si Erzegovin'a si ea astépta acum numai momentulu de a luâ in posesiune premiulu ce si l'a stipulatu.

Diurnalulu francesu sustiene, ca scopulu aliantiei este sentintia de môrte a Turciei, séu celu putienu cea dintâiu impartire a imperiului otomanu.

De aceea scirile despre nesuccesele armelor rusesci au atinsu fôrte neplacutu si in Vien'a si in Berlinu. Intalnirile la Salzburg din urma voru fi avutu dreptu obiectu de discussiune intemplantile neastéptate pe teatrulu de lupta si imperatulu Vilhelm va fi intrevénitu din tôte puterile pentru amicul seu, imperatulu Alessandru. Austro-Ungari'a va spriginâ celu putienu indirectu pe Russi'a, lasându câ Romanii si Serbi'a sa ajute Russiei in contr'a turciloru. Diurnalulu francesu crede, ca Austro-Ungari'a va ocupâ Bosni'a, câ sa aiba ce-va siguru in mâna.

Nu scimu încâtu este si încâtu nu este bine informatu diurnalulu „*Desbateriloru*“. Se vede inse ca pâna si „*P. Ll.*“ nu se mai indoiesce despre serbi ca suntu in ajunulu participârei la resbelu.

Omulu care este constrinsu a judecâ dupa cele esteriore, trebue sa incline a crede, ca meditatiunile foiei francesu nu suntu de totu teoretice.

Ilustratiunea o vedemu in energic'a pasire a regimului cislaitanu contr'a meetinguriloru antirusesci. O su-

ma de arestâri se anuncia din Galiti'a câ urmâri alu meetingului din Lemberg si a celorlu ce aveau a se tiené si in alte orasie galitiane.

Cele din Ungari'a, foile de dincolo de Lait'a, cari au ore-care intru-dire cu guvernulu centralu, le iau preste picioru si pe dlu Klapka 'lu facu „agentu viageru“ de farse politice; iera pre comitatulu Carasiului 'lu lauda ca a decisu ignorarea circularei Sómogyeniloru si Pestaniloru si a votatu omagiu Maj. Sele si perfecta incredere ministriloru Andrassy si Tisza.

Pateticele declamatiuni ale foiloru unguresci ca va veni tempulu cându va porni Austro-Ungari'a sa salveze pe turci de rusi, séu, in tempulu mai nou pe poloni, suntu tocm'a numai nisce idealuri, cari stau departe de realitate.

Sôrtea armelor pâna acum inca n'a decisu. Va decide mâne? preste luni, séu ani? nu se scie.

Din câte cetimu si audimu, guvernulu centralu din Vien'a are inca multa incredere in reusit'a armelor rusesci si pentru aceea nu se grabesce cu vre o actiune pripita si nesocotita. Infatisiasea ce ni o arata impregiurârile ne face a crede ca Austro-Ungari'a departe de a simpatisa cu turcii este totu odata si departe de actiuni inarmate.

Resbelulu.

De pe teatrulu resbelului nimic'a nou. Ne marginimu a reproduce dupa diurn. din Bucuresci urmatorele:

Correspondentia a „Romaniei Libere“.

Ternov'a, 18 Iuliu 1877.

Cu multa parere de reu amu parasitu frumosele pasiuni, câmpiile bine cultivate, maretiele paduri de mestecani si stejari, admirabilele privelisti ale Balcaniloru. Dupa ce amu facutu o repede alergare dela Gabrov'a la Kazanlik, orasiu turcescu asediatu pe cóst'a meridionala a Balcaniloru, fôrte aprôpe de Tungi'a, afluinte alu Maritiei, dupa ce amu datu o aruncatura de ochiu intariloru, cari apera Boazi, suii pasulu ce-si iâ numele dela satulu Sipe'a, asediatu pe cóst'a meridionala, m'amu intorsu pe unde venisemu si amu revedutu Gabrov'a, Drenov'a si Ternov'a. Caus'a erâ ca audisemu ca evenimente grave se intemplantu, séu erau sa se intemple in Bulgari'a. Turcii, dupa ce respinsera pe rusi la Plevn'a, voiau sa ocupe Lovci'a; românii erau se tréca Dunarea pe la Turnu-Magurele la Nicopoli. Eramu incredintiati ca pentru momentu nu voru fi lupte in Traci'a séu Rumeli'a. Turcii au aci fôrte putiene trupe, si n'aru fi prudentu pentru rusi de a se mai departâ de bas'a loru de operatiune. Se dicea ca cazacii au ocupatu Filipopoli, ca o deputatiune a comunitâtiloru crestine din acestu orasiu se presintase inaintea generalului Gurko. N'amu avutu timpulu se verificu, déca aceste sciri erau esacte.

Urcai dar' din nou repede vale dela Sipe'a, pe care o scoborisemu cu o iutiela vertiginosa, si descinseu dincolo de Balcani pâna la strimtoarea dela Iantr'a, printr'o cale repede, inegala si padurosa, care face câ atâtu urcarea câtu si scoborirea se fia aprôpe imposibila. Ajunseu la Gabrov'a, care pôte fi numita centrulu, inim'a nationalitâtiei bulgare, câci atâtu orasiulu câtu si cele 60 sate care 'lu incongiura, n'au fostu nici-odata locuite de turci, si unde in totu déun'a s'a patratu sentimentulu nationalu si religiunea

strabuniloru. La Gabrov'a esista principalulu stabilimentu de educatiune secundara din tóta Bulgari'a. Elu a fostu fundatu la 1832 de câtra nisce generosi binefacatori. Aci se afla prim'a scôla publica, unde se invetia limb'a bulgara. Acést'a tiéra are asemenea unu mare viitoriu câ tiéra industrialu si comercialu.

N'amu mai vedutu inca o populatiune mai muncitóre, mai económa, mai activa. Amu observatu ca femeile gabrove lucrâza chiaru cându se preumbla. Amu întâlnitu siruri de femei cari esisera câ sa respire aerulu curatu de séra, dar' cari 'si tieneau furc'a in mâna si torceau preumblându-se.

Turcii, parasindu Ternov'a si Gabrov'a, au distrusu séu au luat cu densii firulu telegraficu. Rusii au inceputu sa-lu puie la locu. Amu întâlnitu pre lângâ Drenov'a soldati, si lucratori ocupati cu acest'a. In timpulu de mai multe dile la Gabrov'a si de cealalta parte a Balcaniloru, eu si alti corespondenti amu fostu câ isolati de lumea civilisata. Posta nu erâ si prin urmare nici scrisori, nici jurnale; telegrame asemenea. Abi' amu pututu trimite nisce scrisori la post'a militara rusa dela Ternov'a prin vr'unu curieru particularu alu generalului care comandâ la Gabrov'a séu prin vr'unu indatoritoriu ajutoriu de câmpu, care ducea la cuartierulu generalu stafetele generalului Gurko. Ai primitu scrisorile mele?

Aprôpe de Drenov'a amu întâlnitu vr'o 300 prizonieri turci, pre cari 'i ducea la Ternov'a. Cea mai mare parte dintr'ensii erau nizami; erau si basibuzuci, egipteni, spioni, vagabondi patati de crime oribile. Escort'a erâ compusa de cazaci si militieni bulgari cu costume variate si pitoresti. Câti-va dintre prizonieri, incercându-se sa fuga, fusera legati cu streanguri. Tocmai se oprisera lângâ o fantâna, in fundulu Cevenului-Break séu Cóst'a roste, strimtoarea pitoréscâ lângâ Tzariva-Livada. Unu bulgaru, care vorbiâ românesce si pe care-lu cunosceamu dela Ploiesti, voi sa-mi arate mai de aprôpe pre cei mai scelerati dintre acesti miserabili. 'Mi areta pe Mehemet-Ceausi, gendarmu turcu, care cu mân'a sea spândiurase séu asasinase anulul trecut 10 bugari acusatati ca aru fi luat parte la revolutiuni; pe Hagi-Ahmed, care omorise 30 de fete nevinovate, dupa ce mai întâiu le taiese tîetiele. Aceste nenorocite erau nisce muncitóre cari scoborisera din Balcani, pentru câ sa gasésca de lucru in câmpiile Traciei. N'amu vedutu inca nisce figuri mai selbatice si mai ingrozitóre câ ale acestoru monstri.

Numai aici la Ternov'a aflaiu sciri esacte asup'r'a celorlu din urma evenimente dela Plevn'a, Lovci'a si Babrov'a.

Rusii atacându Plevn'a, acum cinci séu siase dile, numai cu siase mii de ômeni, nu sciau ca garnisón'a acestui orasiu crescuse cu soldatii cari fugisera dela Sistovu séu dela pasulu Sipe'a. Mare parte din acesti'a, imprasciati prin munti si paduri, au fostu facuti prizonieri de câtra rusi, altii scoborindu-se la Sipe'a si Kazanlic reusira sa se întórca in Bulgari'a prin pasulu lui Trojan séu Traianu. Osman-pasi'a, care comandâ la Plevn'a primise asemenea ajutóre dela Vidinu; avea cu totulu aprôpe 10,000 ômeni. Rusii fura respinsi si incercara mari perderi. Marturisescu singuri ca au perdutu 2000 ômeni, printre cari doi coloneli morti si unu generalu ranitu. Perderea e pôte multu mai considerabila.

La 27, turcii au ocupatu din nou Lovci'a, care erâ aparata de unu micu numeru de cazaci. Au fostu siliti sa se retraga dinaintea turciloru. Bulgarii crestini se apearâ

cu curagiulu desperarei singuri cu familiile lor, dar' fura incungiurati si masacrati fâra deosebire de etate si de seksu. Se pôte dice ca populatiunea crestina dela Lovci'a, care crescuse cu tieranii ce cautasera aci unu refugiu, a fostu mai tóta decimata. Amu auditu istorisindu-se scene ingrozitóre de nisce tierani, cari scapasera cu fug'a la Gabrov'a si Ternov'a.

Astadi amu auditu ca turcii au ocupatu si arsu orasielulu Brabov'a, in Balcani, lângâ Eliss'a, in departare de 6 ori 7 ore de Ternov'a câtra Est. Lovci'a este la o distantia de diece ore de Ternov'a. Asiâ dar' la o mica distantia de cuartierulu generalu rusu. Turcii distrugu orasiile si masacreza mii de crestini. Acést'a stare nu pôte sa mai dureze multu tempu, si credu ca ne apropiemu de desnodamentulu dramei. Generalulu Krüdener a primitu intariri si se prepara a dá o batalia turciloru. Acum se vede care este planulu acestora: n'aveti decât sa ve aruncati ochii pe chart'a geografica câ sa-lu cunosceti. A atacâ flancurile rusiloru si a despartî de restulu armatei trupele cari au trecut Balcanii. Sa sperâmu ca nu voru reusi. Lupt'a va fi fâra indoiéla, infierbentata, dar' suntu convinsu ca succesulu rusiloru este siguru.

Cetimu in „Press'a“:

O depesia oficiala, basata pe sciri primite din Csagrimachal'a, cu dat'a din 6 Augustu, contine urmatorele detalii asup'r'a bataliei dela Plevn'a:

„In batali'a dela 30 Iuliu, trupele rusesci si-au mentienutu positiunile ocupate inaintea atacului; perderile lor in sa au fostu fôrte mari, preste 5000 ômeni. Baronulu Koubars, comandantulu regimentului Suiski, a cadutu; Stepanoff, comandantulu regimentului Koskol, a fostu greu ranitu; comandantulu majoru Boserjanoff, si comandantulu regimentului Ryski, Sarancianoff, au fostu raniti usioru. Trupele au luptatu vitejesce. Arip'a stânga a ocupatu d'oué siantiuri: spre séra in sa s'au retrasu iéra-si. Plevn'a si Lovci'a suntu ocupate de turci si intarita de densii cu multa grije.

„Generalulu Gurko a derâmatu lini'a ferata Jamboli-Philipopoli. La 31 Iuliu a batutu o trupa din armat'a lui Suleiman-pasi'a care tiené ocupata Ieni-Zagr'a, luându-i d'oué tunuri.

„La 31 Iuliu, gen. Gurko a batutu pe a d'ou'a trupa a aceluiasi corpu la Dsungali, aprôpe pe Eski-Zagr'a; so-sindu in sa mari ajutóre turcesci, elu s'a retrasu in strimtoarele Balcaniloru.“

Se scrie din Giurgiu diuariului „l'Italie“:

Eata câte-va deslusiri asup'r'a ultimelor lupte ce au avutu locu inaintea Rusciucului:

Mergeamu calare pe tiermulu stângu alu Dunarei cându atentiunea mea fu deodata atrasa pe celalaltu tiermu alu fluviului de o lunga colóna de prafu prin care licareau puscile infanteriei si lăncile cazaciloru. Acést'a colóna inaintâ pe drumulu Bielei si mergea dreptu spre Rusciucu. Canonad'a nu intardie a incepe intre avant-posturi. Putienu apoi bubuifulu tunurilor se audî de o parte si de alt'a. Turcii raspundeau din orasiu si din bateri'a lor din Lom, foculu rusiloru care esiea deodata din cele d'oué tiermuri. Lupt'a artileriei durâ aprôpe o ora.

Infanteria intră apoi în acțiune. Amu veduți pe ruși, înaintându-se mai multe ori în mase profunde, combatându pieptu la pieptu cu turcii înaintea redutelor radicate de acești, și retragându-se apoi în buna ordine fără a voi să aibă a putea împinge mai departe atacul. Noaptea puse în fine capete luptei. Ea reînchepă totuși asiă de animată a două di, aproape cu aceeași rezultate că în ajun. La spatele fortificațiilor lor, turcii se aplecă vitejesc. Ori și cum eu cred, ca rușii n'au voitu să împingă atacul lor mai întru. Scopul lor era, de a mască retragerea unei părți din trupele lor, la cari începuse lupta.

A două di, nu mai vedeamu urma de ruși la raionul imediat al Rușciului. Ei au luat drumul Plevnei, mi dice unu. Turcii inse nu fura pacaliti de asta stratagemă. În aceeași di, acelea din trupele lor cari erau asediate în sfera fortificațiilor lor și strinseră bagajele și se puse în mișcare către Rasgrad.

În timpul acțiunii, două vapore care sosise în Lom, se încercară a sufla fluviul, cu scopu, fără îndoială, să meargă să distrugă podul rusesc din Sistovu; dar fura aspru primiti de bateriile din Slobozia, încât fura silite să se întoarcă la punctul lor de plecare.

Diviziuni întregi se îndreptăză continuu din interiorul României către Zimnicea. Rușii tramite atâta oameni contra Turciei, încât este de credut că ultimă ora a acestei a sunat.

O relațiune cu dată de 31 Iuliu adresată diariului „Daily News”, de către corespondentul acestuia de pe lângă armata rusă din Bulgaria, completează cele ce precedu prin următoarele detalii:

„O luptă mare și desperată s'a dat ieri la Plevnia între ruși și turci. Acesti din urmă, compunându-se din corpul dela Vidinu și din trupele dela Sofia și Nisui, erau, după o apreciere aproximativă, în număr de 50,000. Ei ocupau în fața Plevnei un sir de pozițiuni în formă unei potcoave și ambele flancuri se sprigineau pe riul Vidu la spatele orașului.

Caracterul defensiv al terenului, pe care îl ocupau ei, este de

natură lui foarte tare și tare a sea fu marita cu arta prin lucrări de pământ și prin sântiuri făcute la locuri favorabile. Armata care atacă se compunea din alu 9-lea corp rusesc de armată sub locot. generalu baronu Krüdener, din a 30-a diviziune a corpului 4-lea și din o brigadă din a 32-a diviziune sub principale Ceakotzky, cu trei brigade de cavalerie și 160 de tunuri. Era hotaritu, că generalul Krüdener să atace centrul turcesc dela Grivitia și flancul dela Nordu a pozițiilor în tarite care se aflau mai sus la Bucov'a, pe cându generalul Ceakotzky să atace Radisiovo. Linia turcescă se întindea spre sudu până la Lovcea, unde se află chiaru unu corp de armată destul de tare, care trebuia să fie ținut în respectu de junele generalu Skobolov cu o brigadă de cazaci și cu unu batalion de infanterie.

Generalul Krüdener începă batalia pe la 9 ore și jumătate cu unu atac asupra Grivizei, unde reuși în cele din urmă, să facă să tacă unu bombardamentu continuu al turcilor, dar elu nu fu în stare să scote infanteria din lucrările de pământ. Totă după amăzi i trecu în sfârșiri zadarnice de a rupe flancul dreptu al pozițiilor turcesci, și trebuia cu sositrea nopții să renunțe la această fără ca să fie castigat de faptu ce-va, pe cându însă suferise pierderi considerabile. Pe la amăzi generalul Ceakotzky atacă cu asaltu flancul stângu pe la satul Radisiovo și bombardă în modu energic pozițiunea turcescă cea mai apropiată, o lucrare de pământ înarmată cu tunuri în fața unui sat intaritu (Krschina). După o canonadă de o oră, elu și tunurile turcesci să tacă, și observandu că artileria pregătise destul de bine drumul pentru o asemenea mișcare, elu tramise brigada celei de a 32-a diviziune contra pozițiilor. După o lungă și crâncenă luptă, infanteria reuși să iasă cu asaltu lucrările de pământ și satul. A două pozițiune turcescă, compunându-se dintr-o redută și, dintr-unu sir de vii intarite cu sântiuri, fu atacată după această și luată în fine cu asaltu, deși după sfârșiri teribile și pierderi enorme. Din cauză focului celui viu al artileriei turcesci, rușii nu fura în stare să useze în modu folositoru de pozițiunile luate.

Brigada de rezerva primă după această ordinu să înainteze, de unde urmă îndată unu atac contra pozițiilor care acoperu imediatu Plevnia. Acestu atacu a început la 4 ore și a ținut până la sântitul sôrelui. Infanteria turcescă în număr mare, era asediată într-unu sir de sântiuri și cu toate sfârșirile cele enorme ale rusilor, nu fu cu putință să fie respinsă. Două companii de infanteria rusă petrunseră prin dreptă transierilor turcesci și intrară, coborîndu-se la vale, în orașul Plevnia, dar fiindu puse aci între două focuri, le fu imposibilu să se mențină. Bateriile rusesci înaintară cu îndrăzneală în pozițiunile cele distanțu, luate spre a se încerca să distrugă artileria turcescă, care făcea nise goluri enorme printre infanteria care se luptă pe platou; dar ele fura silite să evacueze imediatu această pozițiune periculoasă.

La apusul sôrelui turcii începă să înainteze mereu și reocupară a două linia, pe care rușii n'au fostu nici odată în stare să o ocupe completamente. Infanteria rusă se luptă că desperată și muri că brava, dar în zădăru. Turcii recastigă cu încetul totu ceea ce perduseră. Luptă mai țină încă multa vreme după ce înopțase. Cu sositrea întunecului basibozucii ocupară câmpul de luptă și omoră pe totu raniti, cari erau greu loviți, spre a-și facilita propriu lor retragere.

Rușii mantienura înaltimile de deasupra orașului Radisiovo, dar basibozucii le încungiură și navaliră asupra ranitilor remasi în satul Radisiovo. Pierderile rusilor au fostu foarte serioase; numărul lor este încă necalculat. Ei fura siliti să se retragă spre Bulgareni, și eventualitățile rezultate din această nenorocită luptă sunt de o mare însemnată.

„Pres'a.”

Crudimile turcilor.

Gasim în „L'Orient” urmatoriul documentu despre crudimile turcilor, pe care ne grabim a-lu reproduce:

Kazanlic 9 Iuliu 1877. Străini admisi a urmă operațiunile armatei ruse că reprezentanți ai unor din principalele organe europene, credem de datori a noastră a constată pe cale publică actele de barbarie comise de

trupele regulate otomane, însărcinate cu apărarea strimțorei dela Sipe'a.

La 5 și 6 Iuliu, în luptele ucigătoare care au prevedut evacuarea fortificațiilor înalte de turci, nise pozițiuni au fostu succesiv ocupate și abandonate de luptătorii celor două armate, fără ca o parte să ceealaltă să fi avutu tempu a-și radica mortii și raniti. După terminarea luptei, raniti turci, parasiți în mare număr, au fostu adunați și îngrijiți pe locu chiaru, de chirurgii armatei adverse; dar din raniti ruși, nici unu la din acei care avuseseră nefericirea să cadă în vre-unu locu ocupatu momentanu de turci, n'a scapatu cu viață: 20 și 30 nefericiți au fostu decapitati; mai multor s'au amputatu picioarele, mâinile și părțile seculare și s'a brazdatu peptu cu iataganele; capetele lor au fostu duse în lagerul turcu, unde le-au gasitu soldatii ruși după ocuparea fortificațiilor. Amu vedutu insine capetele tăiate, corpurile mutilate, unele atestându, prin contracțiunea muschilor și prin torsionarea membrilor, oribilele torturi ale unei mutilații practicate pe cându viețuiau. Amu vedutu unu corp decapitat și mutilat, încă intinsu pe patul de ambulanță pe care fusese pus de ai sei; și nu departe de acolo, cadavrele, asemenea decapitate, a doi purtători de paturi avendu la brățu stângu semnul „Crucei roșie”.

„Ținendu-ne strictu de ce amu vedutu, și lasându aceluor cari au fostu martori ai luptei sarcina de a areta violarea drepturilor de resbelu ce aru fi comis turcii arborându două drapele parlamentare pentru a reînchepe îndată focul asupra trupelor ruse date repausului, supunem judecătii lumii civilizate contrastulu ce presentă în diu următoare luptă, la câte-va sute metri distanță, de o parte mai mult de 50 raniti musulmani îngrijiți după preceptele umanității de medicii armatei ruse, de altă, movila capetelor tăiate, trofeu hidosu alu barbariei garnisiei „regulate” otomane.

Semnat: C. H. Brackenbury, locot-colon., corespondentul militar alu lui „Temps.”

Dick de Lonlay, corespondentul alu lui „Moniteur Universel” și alu lui „Monde Illustré.”

Comedia nescrisă.

care se produce foarte adese.

Persoanele:

Ciuperca, Crastavete, Fasole, Burete, Bostanu, Curpenu, Inteligintia.

(Fine).

Burete. Ilustra adunare! Sunt foarte petrunsi de filosofii adanca desfasurata de celebrul meu antevorbitoriu. Si trebuie sa marturisesc, spre laudă d-sele, ca atatu mi s'a parut de profundu in elocintia, incatu de locu nu amu priceputu, ce a voitu sa dica...

Voci: Nici noi, nici noi!

Curpenu (ride) he, he, he!

Burete..... cu toate acestea rogu pe ilustra adunare (bravo!) sa binevoiesca a lua in considerare propunerea mea si a decide asupra ei.

Voci: Sa se puna la votu, la votu.

Ciuperca. Ilustra adunare! In urma interesantei desbateri urmata cu atat seriozitate din partea dvostre, vom pune amendoune propunerile la votu. Decideti care sa o punem mai intai la ordine.

Voci: Intai se vina a dnului Burete.

Voci: A dnului Curpenu.

Ciuperca. După modestă mea parere, primo loco trebuie să decidem asupra propunerii dlui Burete, că propunere principală, după aceea asupra propunerii dlui Curpenu.

O voce: Dlu Curpenu n'a făcutu propunere.

Curpenu. Eu mi retragu propunerea.

Voci: Foarte bine. Foarte bine.

Ciuperca. Asiă dăra ilustra adunare sa se pronunțati, deca ve înviti sa se amâne ședința pe cinci minute după cum a propus dlu Burete, ori nu?

Voci: Se primesce.

(Se formează gropuri de câte două-trei persoane).

Dupa redeschidere.

Burete. Stralucita adunare! In urma unei contielegeri cu mai multi prea onorati domni amu onore a propune de ședință alu acestei adunări pre Ilustritatea Sea dlu Ciuperca.

Voci: Se trăiescă. Bravo!

Curpenu. Ilustra adunare! Eu amu auditu propunendu-se aici de ședință Magnificența Sea dlu Crastavete; perseverezu la propunerea această cu atatu mai vertosu, cu catu sunt convinsu, ca o parte foarte mare din această ilustra adunare impartășește totu această opinie. Din parte-mi dechiaru cu solemnitate, ca eu nici odată nu me potu învoi cu o propunere contraria principiului meu. (Sensatiune mare incatu ascultătorii uita sa aplauzeze).

Voci: Sa trăiescă Ilustritatea Sea dlu Ciuperca!

Voci: Sa trăiescă Magnificența Sea dlu Crastavete!

Bostanu. După cum se vede

esista o mare divergență de pareri. Recunosc ca ambe părțile sunt în dreptu. Cugetându la momentuositatea obiectului, ce ne sta înainte, nu me miru de atât seriozitate, din contra aprobu tactică și ținută serioasă a ilustrei adunări. Cestiunea este sa ne alegem ședință. (Bravo!) Se propun două persoane stimate, nouă prea bine cunoscute. Inse noi putem alege numai pe unu. Ve rogu sa cumpunim bine cestiunea cu deosebire impregiurarea din urmă. Sa nu ne pripim și sa precipităm cauză.

Voci: Bravo! Asiă este.

(După o pauză se radica)

Crastavete (foarte emoționat).

Ilustra adunare! Magulitu de increderea, ce aveti fatia cu neînsemnată mea persoană, ve multămesu din inima, inse momente ponderose nu-mi permitu de asta-data a primu postulu cu care voiesce a me onora o însemnată parte din dvostre, suntu cu familia grea, tempurile suntu critice și nu me potu espune. La alte ocașuni, de câte ori voiu putea ajuta, bucuros stau la dispoziția ilustrei adunări, pentru care sunt gata a suferi ori-ce.

Voci: Sa trăiescă!

Burete (cătra Bostanu). Ti-amu spus ca vomu reesi. Curpenu a ramas pe josu.

Bostanu (cătra Burete). Triumfu, triumfu!

Mai multi: Traiesca dar Ilustritatea Sea dlu ședință Ciuperca!

Ciuperca (ocupa locul de ședință).

Ilustra adunare! Sum mandru de a ocupa in midiloculu d-vostra locul celu mai onorificu, locul de ședință. Deși amu tremuratu de repetite ori ocupându acestu scaun, astadi me simtu cu atatu mai apesatu de sarcina acestui postu, cu catu in giurul meu vedu unu număr atatu de frumosu din cei mai ilustrii fi ai natiunei mele, unu număr de oratori atatu de celebri (bravo, bravissimo!) Totusi speru ca asta sarcina onorifica nu-mi va fi de locu spre greutate. Sciui, ca dela mine nu depinde nimicu, din contra totul aveti se-lu hotariti dvostre...

O voce: Bravo! foarte liberalu!

Ciuperca... ilustra adunare! suntu prea fericitu a deschide conferința, și fiindu-ca eu, că ședință, nu potu face nici o propunere, ve rogu se binevoiti care-va din dvostre a pune obiectulu desbaterilor noastre pe tapetu, la timpul seu mi-voiu da si eu parerile mele deslucitoare.

Voci: Vivat! Se trăiescă!

Burete. Prea ilustra adunare! Inainte de a veni la obiectu, ve rogu se aveti bunetate, in considerare, ca timpul este inaintatu a decide, că se otarim asupra cestiunei cu alta ocașune.

Toti: Se primesce!

(Ședința se radica).

Sân-Georgiulu Naseudului, Iul. 1877.

Petra-Petrescu.

H. de Lamothe, corespondentu alu lui „Temps.“

I. Pellicer, corespondentu alu lui „La Illustration Espanolay Americana.“

Meetingu in Agram.

Erá mai de prevediutu ca nume rósele meetinguri magiare *pentru* turci nu voru remanea fára de echo in populatiunile monarchiei. O parte din diurnalistic'a din Vien'a, ce e dreptu le-a cualificatu de jocuri copilaresci si au trecut prestele ele la ordinea dilei. Altfeliu cugetara inse croatii. Ei meetingurilor au opusu iérasii meetingu. Cum a resolutu meetingulu croatiloru voru vedea cetitorii din resolutiunea ins'asi, pe carea o reproducemu in urmatórele:

„Meetingulu este convinsu, ca, pâna candu se va sustiené imperiulu otomanu, in orientulu Europei nu va incetá starea de barbarie si asuprirea cumplita a crestiniloru, relatiuni cari au caracterisatu in totu-dé un'a esistintia stapânirei turcesci, cá statu in orientu.

„In consecintia, meetingulu nu mai putienu este convinsu, ca imperiulu otomanu nu numai nu este necesaru, daru nici ca póte sa mai existe in Europ'a, ci trebuie sa se nimicésca, déca voimu sa asigurámu popóloru crestine ale orientulu o esistintia démna de omu.

„De óre ce crestinii din orientulu Europei staruescu a scuturá jugulu secularu alu selbataciei turcesci, contr'a cárei si natiunea croata a luptatu in tempu de secolu pentru viati'a si esistintia ei, meetingulu, in interesulu si alu civilisatiunei crestine generale, 'si esprima cele mai calduróse ale séle simpatii fatia cu popórele ce lupta pentru libertate, precum si fatia cu Russi'a, aliat'a naturala a monarchiei austro-ungare, care a descinsu cu generositate intr'ajutorulu aceloru natiuni, pentru care meetingulu uréza victorie si triumfu armelor rusesci.

„Meetingulu mai este inca convinsu, ca disolutiunea imperiului musulmanu nu va atinge in modu cátsu de putienu pagubitoriu interesele monarchiei nóstre, ci ca, din contra, i se va deschide unu terenu largu activitáti séle politice si comerciale, lucrú, care i va marí autoritatea si forti'a.

„In consecintia, meetingulu mai este convinsu, ca monarchi'a nóstra nu si va ridicá armele intru aperarea turciloru, ci ca, pe calea cuvenita, 'si va aperá interesele se, cari in acela'si tempu suntú si interesele Croatiei, cooperându astfeliu, prin anectarea confiniului adriaticu si a Dalmatiei, precum si prin ocuparea Bosniei si Ertiegovinei, la restaurarea regatului croatu.“

Meetingulu s'a disolvatu intre strigári de: „Traiéseca Franciscu Iosifu, regele tuturoru croatiloru!“

Revist'a diurnalistica.

E cam de multu de cându urmarimu viéti'a interna a statului românú de prestele Carpati cum se desvólta si prin ce fase trece, fára de a ne mai dá si noi vre-o parere. Amu preferitu, in impregiurările aceste grele a tacea si a ne reservá reflexiunile nóstre pe tempuri mai limpedi. Vedemu inse in „Romani'a libera“ de duminéca unu primu articulu care ni se pare prea importantu de a-lu trece cu vederea. Articulu ne zugravesce situatiunea interna a societáti si fiinduca ne place cum o zugravesce o comunicámu si noi cetitoriloru nostri. La tóta intemplantia nu va stricá sa scimu si noi ce curenti percurgu societatea románá de dincolo.

Eata dara ce dice articulu in partea sea generala:

Lumea merge inainte ori-cátu s'aru pune in drumulu seu strigóii intunecului ori droai'a ciarlataniloru politici; si in acésta lupta pentru progresu in bine, in tóte tempurile si in tóte tierile, tenerimea a formatu antegard'a ideiloru generóse, purtandu in mâna spad'a adeverului si in inima curagiulu convictiunei.

Acestu spectaculu 'lu oferí si tenerimea románá in anii din urma. Intrata in lupt'a sociala cu unu zelú luminatu de studii si inflacaratu de iubirea libertáti si propasirei natiunale, tenerimea nóstra, despartita in dóue corpuri, o parte urmarí triumfulu libertáti pe drumulu politice militante, alta parte cautá sa faca imposibila pentru viitoru domni'a fortiei asupr'a dreptului, a intunecului asupr'a luminei, a minciunei asupr'a adeverului, a intrigantiloru vulgari asupr'a consciintiei luminate a tieriei.

Munc'a acestor'a érá mai grea decâtu a celoru dintáiu, cáci ei intraprinse a schimbá temeliele putrede ale societáti nóstre si a o asiediá pe nisce stâlpi de granitu: acesti stâlpi érá scól'a cea buna. Pe cându cei dintáiu, miscandu masele, se luptau pentru o victoria momentana, spre a aduce la guvern unu partidu, care avusese tempulu sa mediteze asupr'a situatiunei tieriei, sa-'si indrepteze gresielele trecute si sa dea o impulsione mai salutaria machinei guvernamentale, cei de alu doilea se luptau spre a reformá scól'a, prin mijlócele propuse de marii pedagogi ai Germaniei si ai Americiei, spre a dá astfeliu natiunei cunoscintia dreptului de omu si de cetatiénu, spre a face cu neputintia asalturile ambitiosiloru si a face din Romani'a, centrulu puterii intelectuale in orientu, siguri fiindu ca unde este puterea intelectuala este si puterea economica, si puterea militara, si puterea politica.

Primii aliându-se cu tóte fractiunile liberale si cu masele agitate de ele, castigara rapede batali'a si incântati de isbanda lasara fránele guvernului in mânilor celoru crediuti de majoritatea numerului mai capabili. Câte desilusiuni urmara, nu le vomu mai semnalá astadi. Ne reservámu acestu subiectu bogatu, pentru nenorocirea tieriei, spre a-lu desfasurá dupa pace.

Secundii, putieni la numeru, lipsiți de aliati cáci n'aveau unde sa-i gasésca, nici in partide nici in mase, nu castigara isbandi sgomotóse, dara — grati'a unui omu cu convingere firma ca viitorulu Romaniei aterna dela scóla, ca scól'a este temeli'a marirei natiunale, si care sciá cum se operéza salutariu transformatiunea sociala — implantara cáti-va stâlpi tiapeni la bas'a statului românú. De-si impartiti, cáti-va la lasi, cáti-va la Bucuresci, ei isbutira simultanu, fára legaturi personali, prin „Convorbirile literarie“ prin „Column'a lui Traianu“ si prin „Revist'a contemporana“, prin câte-va cárti didactice si prin conciliambule literarie séu pedagogice, sa schimbe curentulu literariu si didacticu, sa introduca critic'a sanatósa in productiunile intelectuale si sa indiestreze scólele cu câte-va lucrári superióre, cari adusera o revolutiune fericiata in invetiamentu.

„Neue freie Presse“ si cuartierulu generalu rusescu.

Cine nu cunósce limbagiulu inveniatu ce tiene numit'a fóia contr'a a totu ce nu este turcescu? Cine n'a auditu de injuraturile surugiesti ale „Nóuei Presse Libere“, *prea libere*, din Vien'a? E cunoscutu cá unu banu reu. Credemu dar' ca ne putemu dispensá de sarcin'a de a o recomandá noi, pre cátu tempu se recomenda ea insasi asiá de bine. Alt-ce-va este ce voimu sa impartasimu cetitoriloru nostri.

Se scie ca tóte diarele mari europene suntú represintate astadi pe câmpulu de bataia prin corespondentii lorú. „Neue freie Presse“ care trece si ea intre diarele mari — si se vede ca nu crutia nici unu felu de reclama pentru reputatiunea sea de vreme ce la espositiunea din 1873 afisiase cu litere de aur pe frontispiciulu, in care se aflá espusa tipografi'a sea: *Aici apare o mare fóia universalá!* tocmai cá comediantii de pe la bálciuri, cari

se punu la intrarea binalei lorú cu o toba si cu o trimbítia de aduna lumea curiósa — „Neue freie Presse“, dicemu, tienea multu sa aiba unu corespondentu in cuartierulu generalu rusescu. In Bucuresci si lasi are de multu doi trei corespondenti stabili, cari se intrecu care de care a ne calomniá, dar' de-odata cu declararea resbelului rusoturcu si-a mai trimisu unu corespondinte specialu, cu insarcinarea de a se intro luce in cuartierulu marelui duce Nicolae, *cóute que coute*. Si-a datu bietulu omu destule silintie, s'a caciulitu destulu pe la toti comandantii, pe la toti generalii si pâna si pe la vistavoii acestor'a, dar' tóte fura in desiértu. Nimeni n'a voitu sa-si iá asupra-si putienu onorabil'a sarcina de a presintá marelui duce Nicolae pe corespondintele „Nóuei Prese Libere“, spre a fi admisu in cuartierulu generalu. Cu tóte acestea, dela inceputulu resbelului si pâna mai dilele trecute, „N. fr. Presse“ publicá telegrame din cuartierulu generalu. Cine i le trimitea? Acésta intrebare si-o pusera si generalii rusi, dar, n'o putara resolve pâna mai de una-di. In fine cadiu banuial'a pe d. Ivan de Woestine, corespondintele diariului parisienu „le Figaro“, si secuestrându-se odata nisce depesi pre cari le trimitea cu unu espresu la Bucuresci, la unu impiegatu alu cáiei ferate, ce érá insarcinatu sa le tramitia cu post'a preste granitia, de unde unu altu asociatu alu acestei intreprinderi le comunicá prin firulu electricu la Vien'a — punendu rusii mâna pre acele depesi cari n'apucara inca sa tréca Dunarea, d. de Woestine fu demascatu... Depesile erau adresate cátra „N. fr. Presse“ si contineau scirile cele mai vatematóre pentru armat'a rusa. Imediatu dupa acésta d. de Woestine fu inviatu de autoritatea rusa sa-si iá tarabutiele si sa se care pe unde venise, ceea ce si facú, neputându justificá procederea sea. Cá sa-si resbune si cá sa mascheze totu-odata plecarea sea subita, adresá diariului seu o lunga corespondintia, in care invocá felu de felu de preteste, si insultá atâtú autoritátile ruse, câtú si pre cele civile române. Acum e la Parisu si póte sa-si verse de acolo veninulu, insa „Figaro“ nu mai are corespondentu pe câmpulu resbelului si „N. fr. Presse“ nu mai primesce telegrame din cuartierulu generalu.

Cu acésta ocaziune trebuie sa facemu pe acestu domnu mai de aprópe cunoscutu cu publiculu. D-sea este unu fostu ofitieru de geniu belgianu care a fostu isgonitu din tiér'a sea pentru ca delapidase nisce bani ai companiei se. De atunci a venitú la Parisu si s'a facutu „figaristu“, si cându trece prin Bucuresci, face laude publice generaliloru cari 'i dau câte unu prándiu bunu.

„Rom. Lib.“

Inaintea ultimelor evenimente militare dela Dunare si Balcani, situatiunea pareá a face inevitabila o pace apropiata. Astfeliu se discutá déjà, prin cercurile politice, cestiunea de a se sci, déca acésta pace se va face directu intre Turci'a si Rusi'a, séu déca puterile cele mari voru fi mai întâiu invitate de a luá parte la negociári. Eata, dupa informárele nóstre particulare, adeverulu asupr'a acestui subiectu:

Dupa trecerea Dunarei si a Balcaniloru de rusii biruitori, s'au facutu propuneri Portiei in numele Rusiei: érá vorb'a, pentru Rusi'a, de a tratá directu cu Turci'a cestiuni care intereséza exclusivu aceste dóue puteri. Pacea separata, de care s'a vorbitu, n'avea alta intindere.

In ceea ce privesce cestiunile de ordine européna, cestiuni desteptate prin resboiulu turco-rusu, pentru esemplu regimulu strimtoriloru, organizatiunea eventuala a face apelu la concursulu puteriloru. Totusi aru fi cerutu probabilu dreptulu de a ocupá o for-

tarétia óre-care din Asi'a, cum este Batumulu. Afara de acésta, este de crediutu ca ea aru fi reclamatu dela Turci'a si o despagubire financiara, de care Kedivulu aru fi potutu fi declaratú solidarú responsabilu impreuna cu sultanulu.

Sa adaugemu intr'unu modu generalu ca imperatulu Alesandru si principele Gorciacoff suntú fórté doritori de a finí unu resboiu crâncenu si ruinatoriu pentru ambii beligeranti; dar' este probabilu ca ultimele esiecuri ale rusiloru 'i voru silí de a amaná aceste veleități pacifice, pâna in diu'a cându voru fi iérasii invingatori.

Correspondentie.

De sub promontoriulu Siriei, cott. Aradului in 26/7 1877.

Dle Redactoru! Dela inceputulu a. c. de cându cu incetarea fóiei „Albin'a“ din Budapest'a, ne-amu dedatu mai multi insi a cetí fóia d-vóstra, totu asteptámu cu mare dorú cá sa apara in publicu ce-va si despre starea politica a românilorú din acestu comitatu; inse vedu ca nimene nu se intereséza de acésta cauza; cáci líniscea tacere a cuprinsu tóte spiritele de aici, ea este domnitóri'a politice nóstre. Condeiele cele agere numai scriu nimicu, cáci intempina resistintia din partea..... Mi iau dar' libertate, dle redactoru, de-si nu sum omulu politice a face pe scurtu unu istoricu. Starea nóstra politica de aici este miserabila; suntemu in dung'a mortiei, si acésta vine de acolo, ca barbatii politice, flórea natiunei, au parasitu lupt'a natiunala, si acésta s'a esperiatu in anii din urma in tempu neacomodatu, cându abiá mai suntemu tolerati inaintea limbiloru straine; cu ingroparea „Reuniunei românilorú“ s'a ingropatu si romanismulu din comitatulu nostru; de atunci adunările nóstre comitatense nu mai suntú cercetate de români, de atunci politicii natiunei române cari de cari tragu foculu lângá ól'a lorú si nu se mai intereséza de desgroparea „Reuniunei“, de s'aru si aflá câte unu competentu cá sa restórne piétra de pe usi'a mormentului. Dar' poft'a osului de rosu, este credeulu dilnicu, dela care a se abate este „sacrilegiu“. Aradulu, foculariulu romanismului, a incetatu a mai fi loculu svatuiriloru nóstre, fára numai la duminéca Tomei, dar' si atunci nu audi alte espresiuni decâtú „restignescelu, restignescelu“, de pe strada, pâna in laintrulu biserice; ba ce e mai multu, adi, cându fratii nostri de prestele Carpati, sânge si carne din corpulu nostru, lupta pentru autonomi'a popóloru crestine de sub imperiulu otomanu, adi cându intréga Europ'a e uimita pentru atât'a sânge versatu pentru capriciulu turcescu, — in Aradu nu se afla macaru unu spiritu cá sa imiteze pe bravele spirite din Sibiu, Brasiovu, Bradu etc. facendu colecte pentru vindecarea ranitiloru români; indiferentismulu, neintielegerile ce domnescu in centrulu nostru — a produsu acestu pecatu de mórte la noi, care a ajunsu pâna si la usi'a biserice si gatescu calea de a intrá si in altariulu ei. In anulu trecutú scósera din consistoriulu aradanu pe mai multe capacitáti cu tendintia ca ele surupa biserica lui Christosu; in anulu acésta intra altii. Abdise de membru sinodalu nu fára de cauza, o persóna, care dela 1860 incóci cu tóta dibaci'a ne-a castigatu respectu inaintea elementelor straine pâna si in diet'a tieriei, dicu unii: de sila, altii de bunavoie parasi terenulu de lupta bisericescu; in asiá circumstári ne-arú cuprinde o mare temere, déca nu amu avea in fruntea diecesei pe persón'a acea pe care cu totii o scimu atâtú stimá, necrutendu fatige pentru infflorirea biserice lui Christosu si a binelui credinciosiloru ei. „Népgyülés“ -

urile ungurilor si pe la noi incepu a se tiea si inca si in orasiile mai mici unde elementul unguresc putieniu ponderéza, asiá d. e. Pancot'a este unu orasielu care cu jurulu in-tregu abia numera la 250 de familii, pe cându români se afla 5—6000 de familii. Poftimu ungurii cei putieni la numeru trimitu adresa de aderintia pentru invingerile turcesci, si in numele nostru! Déca românii nostri aru traí in armonia buna la olalta, deosebi in Aradu, atunci coadunati in o conferintia — sa facemu remonstratiune guvernului tiei, ca ungurii numai acolo se tiena adunările lor, unde ei sunt in mai mare numeru decâtu elementul român, séu déca ungurilor li este permis — sa ne fia si noué, — de unde aru urmá, ca in Pancot'a, Boros-Ineu, Buteni, Halmagi etc. adunările românilor aru fi mai multu decâtu ale ungurilor, si asiá votulu nostru aru decide. Aru fi tempulu fórte acomodatú cá cine-va din frumós'a inteligintia aradana sa-si mai radice vocea inca odata, conchiamându o adunare generala a românilor din comitatul in lunile de tómnia ale a. c., cáci restauratiunea comitat. ni sta la pragulu usiei pe cându noi trebuie sa fim bine pregatiti si informati despre persónele cu care amu dorí sa reusámu si despre alte afaceri preliminare cu care sa intempinámu restauratiunea. P.

Incunosciintiare.

Inteliginti'a romána din Sighisiór'a avendu in vedere scopulu celu maretii si frumósu alu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romána si cultur'a poporului român, avendu mai departe in vedere ca despartimentulu alu 12-lea alu susu amintitei Asociatiuni transilvane, carele cuprindea in sine impregiurimea Sighisiórei, din impregiurări nefavorabile s'a terminatu inca cu espi-rarea anului 1873, decise in consultarea avuta in 5 Augustu st. n. reacti-varea acelu despartimentulu si totu-deodata luá de concludu cá acést'a impregiurare comunicându-se cu inteliginti'a de pe teritoriulu cercului Sighisiórei sa se defiga o di anumita pen-tru intrunirea acelei inteliginti in loco Sighisiór'a. Spre scopulu acést'a se defigse deci cá di de intrunire diu'a de 29 Augustu st. v. a. c. Se invita dara cá la diu'a de 29 Augustu st. v. se binevoiesca a se ivi fia-care român inteligentu si iubitoriu de interesulu publicu in biserica romána din Sighisiór'a, unde se va tiena conferinti'a aceli'a pentru scopulu mai susu indicatu.

Sighisiór'a, in 10 Aug. st. n. 1877.

Zacharie Boiu, Basiliu Cernea,
presied. ad hoc, secret. ad-hoc.

Varietăți.

Ratiociniu publicu in urm'a petrecerei arangiata de „Reuniunea sodalilor români” din Sibiu si carea avu locu in gradina „Hermann” la 11/23 Iuliu a. c. A intratu in Sibiu dela dd.: Dr. Iliu Puscariu protosincelu 1 fl. 50 cr., Moise Tom'a archivariu cons. 1 fl., D. Racuciu adv. 1 fl., Lud. Binder factoru tip. 1 fl., Const. Stezariu cap. ces. reg. in pens. 1 fl., N. Trónca of. com. 1 fl., Dr. Nemesiu adv. 1 fl., Petri 50 cr., P. de Dunc'a cons. gub. in pens. 2 fl., Dr. Hodosi as. cons. 2 fl., Ios. Siolutiu jud. reg. 2 fl., P. Badila as. cons. 1 fl. 50 cr., V. Romanu dir. de banca 1 fl., Grigoriu Mateiu comerciant 2 fl., P. Rosca jud. reg. 1 fl., Eftimie Munteanu 2 fl., Anton Drexler 2 fl., N. N. 1 fl., N. N. 1 fl.; in *Resinari* dela dd.: Ioanu Isdrailu mesariu 1 fl., Sierbanu Dancasiu comerciant 1 fl., Petru Hodrea 1 fl., Ioanu Cioranu econ. 1 fl.,

M. Drocu econ. 1 fl., Nicol. Drocu econ. 1 fl., Stanu Marinu econ. 1 fl., S. P. Barcianu par. 1 fl., Bucuru Dancasiu econ. 1 fl., in *Saliste* dela dd.: Ioanu Maximu jude reg. 1 fl., Ioanu Zacharia subj. reg. 60 xr., Societatea meseriasilor români din Saliste 5 fl., Petru Hertia curelariu 50 xr., Wenrich 60 xr., Stan'a 1 fl., Ioanu Florianu not. 1 fl., Ioanu Pop'a Diaconu 1 fl., Alesandru Steflea 50 xr., Dan. Mog'a 1 fl., Ioanu Pop'a 50. xr., Nicol. Mosora 1 fl., Georgiu Vraciu viconot. 1 fl. Stanu Hertia econ. 1., Oprea Puschilla jocariu 40 xr., Petru Stanciu joc. 50 xr., Moise Romanu joc. 40 xr., Nicolau Lascu pantof. 1 fl. 50 xr., D. B. Comsi'a comere. 50 xr. Simeonu Simonetti cismariu 1 fl., la *cassa* dela dd.: Ioanu Bechnitiu 1 fl., Nicolau Cristea ass. cons. 2 fl., Iacobu Bacea locot. prim. c. reg. 1 fl., N. N. 1 fl., N. N. 1 fl., N. N. 1 fl., D. Cuntianu par. 2 fl., D. Comsia prof. 1 fl., D. Barcianu prof. 1 fl., D. Eug. Brote priv. 2 fl., Zach. Boiu ass. cons. 1 fl., I. Revu inv. 1 fl., Businsky 1 fl., Dr. I. Mog'a med. 2 fl., Iac. Bolog'a cons. aul. in pens. 2 fl., D. P. 2 fl., N. N. 1 fl., N. N. dela mai multi dd. 16 fl. 80 xr. Sum'a 96 fl. 30 xr.

La acesti'a sunt de a se adauge ce a intratu dela urmatorii membri ordinari:

Nicolau Simtionu cond. de masina in tipografia 3 fl. Vasile Petrutiu pantof. 2 fl., Ioanu Russu pantof. 2 fl., Alesandru Ionasiu pantof. 2 fl., Nicolau Marcu tapes. 2 fl., Daniil Dipponu pantof. 2 fl., Dimitriu Salcea pantof. 2 fl., Tom'a Precupu pantof. 2 fl., Petru Brote cismariu 2 fl., Nicolau Domnariu cismariu 2 fl., Moise Ciorug'a cismariu 2 fl., Georgiu Bogorinu cismariu 2 fl., Vasiliu Cheresii maiestru cismariu 2 fl., Ioanu Munteanu pantof. 1 fl. 50 xr., Georgiu Bradu culegatoriu de litere 2 fl., Ioanu Vestemeanu crotor 2 fl., Stefanu Vladu cism. 2 fl., Costandinu Dragosiu pantofariu 2 fl., Ioanu Caicutiu pantof. 2 fl., Nicolae Lazaru pantof. 2 fl., Stefanu Dragosiu pantof. 1 fl. 50 xr., Martinu Schmid pantof. 1 fl. 50 xr., Teodosiu Mihalo viciu curelariu 2 fl., Nicolau Imberusiu bardasiu 1 fl. 50 xr., Nicolae Imberusiu pantof. 1 fl. 50 xr. Sum'a 48 fl. 50 xr. Cu totulu 144 fl. 80 xr.

Subtragendu-se din sum'a de mai susu spese in suma de 96 fl. 91 xr. a remasu venitu curatu 47 fl. 89 xr.

Membrii comitetului arangiatoriu: N. Simtionu m. p., V. Petrutiu m. p., G. Bogorinu m. p., D. Dipponu m. p., M. Ciorug'a m. p., D. Salcea m. p., A. Ionascu m. p., N. Marcu m. p.

* *Postalu.* In cerculu directiunei ** *Sabiiu* este unu postu vacantu de oficialu, eventualu de practicantu la oficiulu postalu, cu 600 fl. salariu anualu, 100 fl. bani de cuartiru, pre lánge depunerea unei garantii de 300 fl. in bani gat'a, séu (pentru practicantu) cu 300 fl. ajutoriu. — Cererile au a se tramite in terminu de trei septamâni (dela 9 Aug. st. n.) directiunei postale reg. ung. in Sibiu.

Burs'a de Vien'a.

Din 2/14 Augustu 1877.

Metalicele 5%	63 10
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	66 70
Imprumut. de statu din 1860	111 25
Actiuni de banca	818 —
Actiuni de creditu	175 90
London	120 50
Oblig. de desdaunare Unguresci	74 —
" " Temisiorene	74 50
" " Ardelenesi	74 —
" " Croato-slavone	—
Argintu	105 25
Galbinu	5 74
Napoleonu d'auru (poli)	9 71
Valut'a noua imperiale germána	59 30

Nr. 227/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea a trei posturi invetiatoresci in ppresbiteratulu Zlatnei superióre, se escrie concursu pâna la 31 Augustu a. c.

Emolumentele impreunate cu aceste posturi sunt:

1. La Campeni pentru clas'a a II si III normala cu léfa 400 fl. v. a.
2. Albacu cu léfa de 300 fl. cuartiru si lemne de incalditu.
3. Albacu, parochi'a Arad'a cu léfa de 300 fl. v. a. cuartiru si lemne de incalditu.

Doritorii de a ocupá aceste posturi au a-si asterne suplicele lor in-striute in sensulu stat. org. pâna la terminulu disu la oficiulu ppresbiteralu gr. or. in Campeni.

Campeni, 29 Iuliu 1877.

In contielegere cu comit. parochialu. Ioanu Patiti'a, m/p. ppresbit.

1—3

Nr. prot. 267.

Concursu.

La scól'a capitala normala dela biserica SS. Arhangeli Michailu si Gavriilu din Satulungu, protopresbiteratulu Brasiovului I au devenitu vacante dóue posturi invetiatoresci, pentru a cároru ocupare se escrie concursu, cu terminu pâna la 25 Augustu a. c. Salariulu anualu este pentru invetiatoriulu de clas'a II 250 fl. v. a. si cuartiru liberu, ér' pentru invetiatoriulu de clas'a I 200 fl. v. a. si cuartiru liberu, cu prospectu de a se inmultí salariulu totu la câte 5 ani de servitiu cu câte 50 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá vre-unulu din prementionatele dóue posturi invetiatoresci sunt avisati a-si asterne subscrisulu comitetu suplicele lor, adresate cátra Reverendissimulu domnu protopresbiteru Iosifu Baracu in Brasiovu, si instruite in sensulu statutulu organicu.

Satulungu in 21 Iuliu 1877.

Comitetulu parochialu alu bisericeii SS. Archangeli,

prin I. Verzea, parochu si pres.

1—3

Nr. 54/1877.

Concursu.

Cu aprobarea Preavenerabilulu Consistoriu archidiececanu dto 7 Iuliu a. c. Nr. 1006 scol. cu acést'a se escrie concursu pentru vacanta statiune de invetiatoriu dela scól'a confesiunala gr. or. din Sibotu pâna la 29 Augustu a. c. st. v.

Emolumentele sunt 200 fl. v. a. cuartiru gratuitu si 5 orgii de lemne de incalditu.

Cei ce dorescu a se eplicá la acést'a statiune invetiatoreasca sunt pof-titi a-si asterne suplicele lor pâna la terminulu amintitu la subscrisulu, documentându ca au absolvatu celu putientu 4 clase gimnasiale si cursulu pedagogicu séu clericalu, adeverintia ca sunt de religiunea gr. or. si despre purtarea morala.

Oresci'a, 27 Iuliu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu respectiv.

Nicolau Popovicu m/p.

ppresbiteru de ritulu gr. or. alu Oresciei (Szászváros).

1—3

Concursu.

Pentru ocuparea statiunilor invetiatoresci la scól'a confessionale din Siugagu ppresbiteratulu S. Sebesiului se escrie concursu cu terminu pâna la 21 Augustu a. c. st. v.

Salariulu pentru o statiune este de 250 fl. cortelu si lemne de focu, pentru cea de a dóu'a 150 fl. cortelu si lemne.

Doritorii ce voiescu sa se aplice la preatinsele statiuni invetiatoresci au se-si inainteze cererile lor provideute

cu documentele prescise de statutulu organicu si legea scolare scaunului ppresbiterale in S. Sebesiu.

Singagu, in 20 Iuliu 1877.

Comitetulu parochiale gr. or. 1—3 in contielegere cu ppresbiterulu.

Concursu.

La scól'a confessionala gr. res. din Pianu de susu protopopiatulu S. Sebesiului sunt de ocupatu dóue posturi de invetiatori, se publica acestu concursu cu terminu pâna la 28 Augustu st. v.

Salariulu pentru unu postu e de 200 fl. v. a., iér' pentrualu doilea de 150 fl. cortelu si lemne de focu.

Cei ce voiescu se ocupe aceste posturi au se-si indrepteze suplicele inzestrate cu documentele provideute in statutulu organicu si legea scolara parintelui ppresbiteru Ioanu Tipeiu in S. Sebesiu.

Pianu de susu, in 20 Iuliu 1877.

Comitetulu parochiale gr. or. 1—3 in contielegere cu ppresbiterulu.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a populara gr. or. din preurbi Mediasului.

Acestu postu este impreunatu si cu alu 2-le cantoratu in biserica.

- a) Léfa fipsata este 200 fl. v. a. dintre cari 150 fl. se scóte in rate lunarie din cass'a alodiala a orasiului ér' 50 fl. din lad'a bisericeii.
- b) Stol'a jumetate ce compete cantorilor dela functiuni.
- c) Cuartiru liberu, unu stánginu de lemne si dóue gramedi de verfuri.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si asterne documintele sele in sensulu Statutulu organicu pâna in 6 Augustu stil. v. 1877 cându va fi si alegerea; la subscrisulu scaunu protopresbiterale.

Cei ce pre lánge documentele prescise de lege voru fi si cantáreti, voru fi preferiti.

Mediasiu, in 21 Iuliu 1877.

In contielegere cu comitet. bisericescu. Dionisiu Chendi, admin. protopopescu.

3—3

Nr. 53—1877.

Concursu.

La scól'a capitala normala a tractulu Dobrei gr. or. din Dobr'a, devenindu vacantu unu postu de invetiatoriu cu salariu anuale de 400 fl. v. a. se escrie concursu pâna in 20 Augustu st. v. a. c.

Concurentii, gimnasisti si pedagogi ori teologii absoluti, cu esamenu de cualificatiune voru avea a-si adresá suplicele lor instruite in sensulu statutulu organicu la subsemnatulu oficiu ppresbiteralu in Dev'a, pâna la terminulu mai susu semnatu.

Dev'a, in 20 Iuliu 1877.

In contielegere cu comitetulu ppresbiteralu alu tractulu Dobrei.

Ioanu Papiu m/p.

3—3

ppresbit.

Posta Redactiunei.

„Unu omu bine simtitoriu” *Páncot'a*. Relele asupr'a cároru te plángi si cároru dici ca se facu vorovati inspectorii salari si unii dintre invetiatori se potu vindecá, ce e dreptu si pe calea publicitatéi; inse mai multu suntemu indreptatiti a asteptá vindecarea tuturor relelor dela institutiunile nostre bisericesci, care dupa cum bine ai observatu si Dt'a, provedinti'a ddie-sca ni li-a datu prin nemuritoriulu Archieppu si Metropolitu Andreiu *Siagun'a*. Staruiesce si sa staruimu cu totii, cá in si-nóde, in reprezentatiile nostre bisericesci, sa intre ómeni luminati la *minte*, si buni la *inima*, va se dica cu fric'a lui Dumnedieu. Acesti'a voru alege administratori buni in cele bisericesci si abusurile atunci nu mai potu avé locu. — Sperezu ca „Tel. Rom.” lu primesci acum regulatu.